

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 163.

Anden Session.

47de Møde.

Onsdagen den 11te December.

(Fortsat).

Tsberning (fortsat): Er der nogetsteds i vor Valglov en Nødvendighed for at eftertrage om muligt en Samling ved Valget, en Maade at bringe Befolkningen til at nærme sig hinanden, saa er det her. Man vil maaffø hertil svare: Ja, men Naturen lægger Hindringer i Veien herfor og gjør det til en Umulighed, men var det da en Umulighed, da der for maaffø 70 eller 80 Aar siden bestod en saadan Samling, da der blev holdt Ret hvert Aar paa Færøerne af Laymænd, komne fra de forskjellige Der? Er det en Umulighed paa et saadant Sted, naar man paa en god og heldig Maade forbinder Handelsomsætningen, naar man frembringer et stort Marked, som nu ikke er tilstede, men som, naar Handlen blev givet fri, ganske sikkert vilde organisere sig af sig selv, thi da behøvedes en Omsætningsplads, hvorfra Detailhandlen kunde gaae ud. Naar man forbinder det dermed, vil man saa ikke naae et langt større Formaal, vil man da ikke see Befolkningen, der er vant til at befære Søen og for hvem det ikke er en saa overordentlig Ting, paa en passende Aarstid at begive sig, i det Mindste en stor Mængde af dem, hen til dette Centralpunkt, hvor de dog vilde have Grunde. Vil man saa ikke see dem begive sig derhen, vil da dermed ikke være forbunden en politisk Udvikling, og vil man saa ikke gjøre et stort Skridt fremad? Man siger: ja, det er ikke let for dem, saaledes at samles, det er ikke let, saaledes at føre betydelige Folkemængder og andre Gjenstande fra den ene Plads til den anden; men betragt, hvad der skeer i Bergen, see, hvorledes Nordlandingen sende store Mængder af deres tynde Be-

folkning og Skibe som Skove for at omsætte deres Producter og hente deres Fornødenheder, og det Samme vil skee, naar Færøerne blive frte. De have nu ingen Tilskyndelse dertil, thi de have paa hver enkelt D eller paa hver enkelt Dgruppe et Handelscontoir, hvormed de saa at sige skulde handle og hvormed de egentlig kun kunne handle, men anderledes vil det blive, naar Frihandelen er indtraadt. Det bebrejder jeg altsaa denne Valglov, at den istedetfor at forsøge at benytte det Element, som foreligger i vor Valglov til at kalde Befolkningen sammen, bliver ved at holde dem fremmede for hinanden. Vi faae lutter Stumper af Færinger, men vi faae ingen Færinger derudaf (Lere Stemmer; Samsø!). Ja ganske rigtigt, derfor har jeg ikke villet opgive Kaaringen for Samsø; det er netop af den samme Grund; jeg vil nemlig ikke opgive denne Stræben efter Fællesskab, hvor det ikke er absolut nødvendigt. De andre Herrer, som sige „Samsø“, skulle iøvrigt huske paa, at det er dem, der have villet separere, stille det ad i 2 affjondrede Stykker (Nei!) Men Samsø ligger ikke for, Færøerne ligger for, og Færøerne ere ved denne Valglov ikke i mindste Maade bragte i nogen Samklang med Danmark, Færøerne ere ikke kaldede frem til at blive en Individualitet, som vi ønske, at de maae blive, og uden hvilken de aldrig vilde gjøre synderlige Fremskridt. Man maa huske paa, at hvor fast end Underlaget er, hvorpaa Færøerne hvile, saa er det dog saa at sige et svømmende Skib i Havet, det er kun et halvt Sømandskab paa Landet, og kun igjennem et udviklet Sømandskab vil denne Befolkning nogenstunde gjenvinde en Stilling som den, den tidligere har havt, og skal den vinde den, saa maa man stræbe efter at kalde den sammen til fælleds Virksomhed og skaffe dem den Frihed i